

éles karmaival, cipőmet megsebesítette. Nymphák! ne hara-
gudjatok, ha a tiszta forrást vérrellemel fölzararom
mely a sebtől kifolyja. Holnap egy bakcskát, áldozok föl
itt a pulton, egy fehérét, mint, a kő, mely épen most esik.

Göcz után Szemző László.

A hon sorsa.

Kíméletes kir' lengé' át hazánkat
Mely megvásztá a hon gyermekeit
Tanácsra kényszerít, asszonyt, vénet, ifjat
Tanácsra nyitja népünk ajkait.

Mi volt a gyászu? Kérdezd ha népünk
Feladni fogja: „megöletk honunk!
Világosnál elárult fővezérünk,
I most esarnok úr tiporja szent jogunk!”

I jön erre év, sebünk sajogva ég,
A hon szemében még a kis Könyűl,
Könnör borult fölötté a sötét ég,
Es ah szabadság napja nem derül!

B. Csovos Lóránd.